

Naar min ærede Ven har sagt, at Provsten som kun intermistisk Medlem kan ventes at udtræde, og at derved Misforholdet skulde blive større, saa er jeg ganske enig med ham deri, og jeg har selv udtryffeligt udtalt og insisteret paa, at Regjeringen ikke kunde gaae ind paa Loven, hvis Provsten skulde udelukkes, medmindre den større Grundeierklasse maatte forøges med et Medlem, saa at der blev 4 istedet for 3. At Amtmanden i alt Fald vil høre til den moderate Side og saaledes danne en Modvægt mod Overligheder og Overgreb, antager jeg for utvivlsomt, og jeg troer saaledes, at, naar man tager Hensyn til, at der er 2 Embedsmænd Medlemmer, som maae regnes for at være moderate, nemlig Amtmanden og Provsten, 3 Medlemmer, som ere ligefrem henvisse til at beskytte de større Formuer, og 6 Medlemmer, hvoraf rimeligviis de 2 maae antages at være moderate, og der altsaa, naar man endelig skal regne saaledes, vil være 3 Medlemmer, som repræsenterer de større Formuer, 4 Medlemmer, som repræsenterer de mindre, og 3 a 4 moderate Medlemmer, — saa maa man vistnok ansee denne Sammensætning af Amtsraadet for den heldigste, naar man ellers vil anvende disse Begreber om politiske Farver paa Amtsraadet, hvor de udentvivl altid ville være langt mindre anvendelige end i politiske Forsamlinger.

Jeg skal nu tillade mig, inden den ærede Ordfører kommer til at tage Ordet, at yttre Noget om de Forandringer, som ere foreslaaede af Udvalget i Henseende til Amtsraadets Sammensætning, og navnlig først om den, at der skal være 100 Vælgere som Regel i hvert Amtsraadsdistrict og dertil lægges 30 for hver 10,000 Indbyggere. Det er just ikke nogen saa liden Modification, af hvad der tidligere var foreslaaet, idet det nemlig gaaer ud paa, at vel enkelte mindre Amtsraadsdistricter med under 33,000 Indvaanere blive lidet stærkere repræsenterede; men ligesom Districter med 40,000 Indvaanere kun faae $2\frac{1}{2}$ Vælger promille, vil der, naar der kun for hver fulde 10,000 tillægges 30, ogsaa her omtrent udkomme samme Resultat. Jeg troer, at, naar man beregner dette paa de enkelte Amtsraads-

districter, hvorom jeg skal søge nærmere Oplysning til Sagens 3die Behandling, vil Resultatet blive, at Valgberettigelsen ikke i de fattigere Aamter vil gaae ned under 10 Edr. Hartkorn og i de rigere ikke under 12 Edr. Hartkorn, og derved vil altsaa for en stor Deel den Mislighed være fjernet, som jeg sidste Gang fremhævede ved det foreliggende Forslag. Iøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at Forslaget fra Regjeringen om de Valgbare til Landsstinget, som endnu skulde være det principale, hidrørte fra, at man lagde Vægt paa, at al Indtægt skulde komme i Betragtning, saa at Statteydelsen ikke blev det ene Afgjørende. Det ligger jo i Forholdets Natur baade hvad Embedsclassen og andre Classer angaaer, at det slet ikke er sagt, at Formue og Statteydelse staae i Forhold til hinanden, og det er dog onskeligt, at al Formue faaer sin Betydning. Om den end ei heller i Fremtiden maatte blive stillet under saadanne Vilkaar, at den bliver ligesaa haardt beskattet som fast Eiendom, maa jeg herved bemærke, at det er ganske naturligt og langtfra nogen Uretfærdighed, at fast Eiendom bærer større Skat; thi dette har jo udfærdiget sig ved Kjøb og Salg, og det er ganske naturligt, at den, som har en større bevægelig Formue, ikke svarer Skat i Forhold til den, der har kjøbt en Eiendom, og derved har overtaget en Statteydelse, som han har beregnet ved Kjøbet. Nu troer jeg, at det er vittterligt, at, saaledes som Samfundets Tilstand er, den løse Formue bør komme mere og mere i Betragtning, efterhaanden som Statsborgerne mere og mere ville komme ud af den — om jeg saa maa kalde det — Barndomstilstand, hvor Alting beroede paa fast Eiendom, og hvor altsaa navnlig den, der havde faste Eiendomme og udredede Afgifter af disse, ogsaa næsten ene havde Raadighed i Communen. Det er jo vittterligt, at i alle Lande og i enkelte i en meget høj Grad har den løse Formue faaet en større og større Betydning. Dertil kommer, at enkelte bedre stillede Embedsmænd, hvis Deeltagelse vilde være høist ønskelig i enkelte communale Forhold, ville ikke svare saa høj en Skat, men ville i Regelen have den fornødne Indtægtsbetingelse.